

udvikling eller ej. De procedurer, som benyttes i region- og kommuneplanlægningen med forudgående offentlighed og offentliggørelse af planforslag, harmonerer også med inddragelsen af den lokale befolkning i Agenda 21-arbejdet.

Det lokale Agenda 21-arbejde er ikke begrænset til de emner, som kan reguleres i region- og kommuneplanerne, men en del af de målsætninger, som kan opstilles i en lokal Agenda 21, skal realiseres gennem projekter og planer, som skal være i overensstemmelse med regionplanen og kommuneplanen.

Jeg vil ikke trætte Folketinget med at gennemgå det lovforslag, der senere kommer til behandling her i Tinget, men bare sige, at man vil opdage, når man ser lovforslaget, at der er en meget tydelig overensstemmelse, både med hensyn til emnevalg og metodevalg, mellem det udmærkede beslutningsforslag, SF har fremsat, og det lovforslag, regeringen kommer frem med. Derfor håber jeg, at arbejdet med dette beslutningsforslag kan indgå i arbejdet med lovforslaget.

Jeg tror, at en inddragelse af det lokale Agenda 21-arbejde i planarbejdet vil være en styrkelse for både planarbejdet, Agenda 21-arbejdet og for lokalsamfundernes muligheder i det hele taget for at få en mere bæredygtig udvikling herhjemme, og derfor vil jeg godt sige tak til SF. De har, synes jeg, lavet et godt stykke arbejde, og det svarer på mange måder til og vil i øvrigt også inspirere arbejdet med lovforslaget. Jeg vender derfor tilbage til en egentlig substansdrøftelse af de enkelte temaer, når vores lovforslag ligger på Folketingets bord.

Lis Greibe (S):

SF's beslutningsforslag opfatter jeg som udtryk for en varm og glødende interesse for vort miljø, og det skal SF bestemt ikke høre knubbede ord for.

FN's konference om miljø og udvikling i Rio de Janeiro i 1992 var en global jordskredssejr for miljøet. I dag er miljøet i langt højere grad kommet på dagsordenen, og selv om man dengang var meget tilfreds med, at 179 lande nåede til enighed om et globalt handlingsprogram for bæredygtig udvikling, kan vi i dag naturligvis beklage, at man ikke dengang formåede at indgå mere bindende aftaler. I forbindelse med Agenda 21 kom der kun til at stå, at de fleste lokale myndigheder senest i 1996 bør have indledt en rådførende proces med deres befolkning

og have opnået enighed om lokal Agenda 21.

Agenda 21 er som at rulle sten opad, har miljø- og energiministeren engang udtalt, sikkert i irritation over, hvor langsomt det i begyndelsen gik med at få sat skub i arbejdet. Man kan vist også roligt sige, at der har været tale om en lidt sej opstart, også her i Danmark, hvor vi ellers gerne vil være på forkant med miljøpolitikken. Men efter en noget tøvende start er den flotte vision med det lidt håbløse navn »lokal Agenda 21« slået an. En rundspørge til de danske kommuner og amter viser, at over 50 pct. af kommunerne og stort set alle amterne nu er gået i gang. Vi sorterer affald som aldrig før, og miljøstyring, trafik, energi, grønne regnskaber, giftfri grønne anlæg og økologisk mad i daginstitutioner er blandt de gennemgående aktiviteter i kommunerne.

Det enkelte menneske er ud fra egne forudsætninger nødt til at tage et ansvar for vores fælles liv og visioner, og vi spørger i dag: Hvad kan vi hver især gøre for at sikre en bæredygtig fremtid, og hvad kan vi gøre sammen? Men selv om processen er gået i gang, er der stor forskel på, hvor seriøst og hurtigt kommunerne arbejder med at omsætte Agenda 21 til praksis og få styrket samspillet mellem borgerne og myndighederne i miljøarbejdet.

Vi er sikkert enige om, at Danmark med sin underskrift i Rio er forpligtet til at reagere, hvis det går for langsomt med at nå målet. Det gør bl.a. SF med sit beslutningsforslag her i dag, og de peger i bemærkningerne på felter, hvor kommunerne og amterne på såvel miljø- og energiområdet kunne accelerere tempoet, og hvorledes tingene konkret kunne udføres. Lokal Agenda 21 er et forsøg på at genrejse det politiske demokrati lokalt, og det har heldigvis flere og flere kommuner sat sig som et flot, overordnet mål. Men måske netop fordi det er en borgerinddragende proces, kan man kun i begrænset omfang accelerere processen.

Allerede i forbindelse med forespørgselsdebatten nr. F 13 i 1997 annoncerede miljø- og energiministeren, at regeringen ville fremsætte et lovforslag, som forpligter kommunerne og amterne til at redegøre for deres arbejde med lokal Agenda 21 og forpligter dem til at afspejle det lokale Agenda 21 i region- og kommuneplanerne. Ministeren har redegjort for, på hvilken måde han via ændring af planloven vil efterleve forslaget til vedtagelse nr. V 21 fra F 13, hvor regeringen pålægges af lovfæste kommu-